

рицата повелѣла да ѿ дадѣтъ дръга дрѣха, станѣла разгнѣвенна, ѿстишла тѣтакси въ кѣщата, гдѣто оставила Бертодола въ чвѣлятъ, ѿ като невидѣла печатѣтъ си, когото сама търнѣла, смѣтила се, че джафо ѣ откранѣла дрѣхата ѿ, ѿ вѣгѣла: ѿ заклѣлася въ Бога, защо ако го оулови, тѣтакси ще повели да го оубѣсѣтъ. Послѣ са приближилѣ до чвѣлятъ, ѿ рекла: О добрый человекѣ, Още ли си въ първото мечтаніе?

Дж. Господже моѣ, Отистина тѣкъ съмь да ѿ зѣмѣ поскоро.

Ц. Шо искѣши да зѣмеш? Аджѣба нѣкое биліе ли [йлачъ]?

Дж. Вѣл търнѣхте ли ѿ въ чинъ?

Ц. Сегѣ ще ѿ търнеме.

Дж. Кѣлкото вѣче поскоро ме ѿзѣвите, тѣлкова ще ми направите поголѣма добродѣтель.

Ц. Не ще са замине много, ѿ ще са оутѣшиши.

Дж. Не вѣждамъ часѣтъ да воспріема тѣм добродѣтель. Прѣчее направѣте да дѣйде тѣм поскоро тѣка.

Ц. Кѣзѣвамъ ти, че слѣдъ малко ще те заведеме при нѣа, чакай радостенъ.

Дж. Ами согласіето ны ѣ, тѣм да дѣйде въ тѣм кѣща, ѿ азъ да са вѣнчѣмъ за нѣа скрѣшомъ, ѿ да зѣмѣ 2000 жѣлтицы, като са вѣнчѣмъ: защо прѣчее ѿскате да отидѣ азъ при нѣа? Направѣте тѣм да дѣйде тѣка, ѿ ще направѣ онова, коѣто трѣбѣмъ.

Ц. Какѣ говори тѣм Селѣчанинъ за Вѣлка, ѿ за жѣлтицы? ѿзѣдете го малко вѣнъ отъ чвѣлятъ, за да го вѣдиме въ лицѣто.